

„Danskere“,
et halvgenligt Nyheds- og Op-
lysningsblad for
det danske Folk i Amerika,
udgaaet Tirsdag og Fredag og løn-
et Aaret i Forstrib \$1.50 i de forenede
Stater og \$2.00 i Udlandet.
Nebr State Hist-Soc

Danskere.

„Danskere“,
det eneste danske Blad i Amerika,
der udgaaer to Gange om Ugen,
udgives af „Danish Luth. Publ.
House“, Blair, Nebr.
Præve-Kumre sendes frit paa
Forlangende.

Nr. 25.

Blair, Nebr., Fredag d. 30. Marts 1906.

15. Marg.

Det trækker op til ny Storm.

Revolutionisterne i Rusland lægger Planer for ny Opstand.

Regeringens Undertrykkelse gør Folket rasende.

Forholdene i Rusland er ikke til at blive slog paa. Udenforstående kan ikke se til Blands i dem — maatte det er vanstædigt nok selv for de indviede.

At Bureautratiet, Stormands- værdet og Tyrantiet er fejlsaget, det er nu let nok at se. Men saa har det jo lige godt i den færdige Tid set ud til, at det var ved at skulle gaaes for det stakkels under- suede Folk. Men skal de faktisk blive indfrie? eller er det hele et Stue- spil?

At Bureautratiet ikke vilde give mere af sin Magt og Indflydelse bort, end det var nødvendigt til, det har det nu stadig vist. Og Czaren har forresten vist det samme. Thi da han udsædte sin Manifest den 30. Okt., blev det faktisk, fordi han saa sig tvungen dertil. Hvad han tidligere havde givet, det var kun Smuler af Cæsarernes Naade. Men Manifestet tog sig da virkelig ud, som Czaren gav Guevælden fra sig og gav Folket Del i Regeringer. Og saa mente man jo, da ogsaa, at Witte var en Folkest Mand, der i sin høje Stilling skulde være Garanti for Gennemførelsen af Manifestets Bestemmelser. Men Bestemmelserne om Nationalforsamlings Sammentale og Hjemfendelse, Valget af dens Medlemmer o. s. f. lod jo tilbage, og her synes det, som Guevælden endnu stikker frem, saa det hele med Nationalforsamlingen blot bliver en stor Farce. Men hvad siger Folket?

Under 27. ds. berettes der fra St. Petersborg, at trods Regeringens Forsikring, at en ny Opstand i en nær Fremtid er en Umulighed, saa trækker Ubejersker og flere Ting tyder paa, at en Storm uundværlig kan bryde løs, før Parla- mentet træder sammen. Hærmænd og Regeringens frivillige undertrykkende Forholdsbetænder, rejser Folket, færre Arbejdsklassen i Byerne, til Mæleri. Det er Vand paa Revolutionisterens Mølle, der lægger Planer for en ny politisk Strid og almindelig Opstand. De tror, den belejlige Tid derfor vil blive midt i April, og begge Sider bereder sig paa, hvad der vil komme. Om Opstanden kommer, vil den sandsynligvis blive frøgligere og blodigere end noget, Rusland hidtil har set. Ulfen over Arresteringerne i St. Petersborg sidste Uge, ved Siden af en frøglig Lovløsheds Tilstand i Hovedstaden, er vel nok de Vidnesbynd om, ved hvilke Midler Regeringen haaber at afværge den truende Eksplosion.

Hjælpe Rapporterne er 659 Tjægere, 215 Personer uden Pans, 217 Døve, 270 Stumme og 1,067 „ufleksionerede“ Personer (hvilket betyder politisk mistante Personer) taget i Forbaring.

Ingenlunde under Krigen var Krigsdepartementet mere travlt beskæftiget, end det er nu med at træffe Foranstaltninger til at under- tænke det første Tegns paa Opstand. Maskingebærer og Ammunition ud- sendes i alle Retninger. Tropperne stiftes omkring og koncentrerer paa strategiske Punkter. Panikslæde Troppationer ved Jernbanecentre, og jernslæde Automobilter sendes til de større Byer for at bruges i Gaderne.

Her og i Moskva patrullerer Kavaleri og andet Kavaleri Gaderne

Nat og Dag. Landet forsynes hurtig med et traadløst Telegrafsystem, saa Regeringen kan være i Stand til at staa i Forbindelse med Landets Indre, om der skulde opstaa Jernbane- og Telegrafstritte, og Soldaterne undervises, saa de i Tilfælde kan gøre Tog- og Telegrafstieneste. — Stakkels undertrykte Folk, naar skal det saa en Mund- smag af virkelig Frihed?

Vodsfængsel for Livet.

Det er Leo Angus, en anden af de 4 Omaha Vanditters Dom.

Leo Angus, 19 Aar gammel og den yngste af de fire Vanditter, der myrdede Niels Lausten 20. Jan., blev i Mandags Eftermiddags af Dommer Sutton dømt til livsvarigt Fængsel.

Dommen udtaltes, efter at Angus havde erklæret sig ikke skyldig i Mord af første Grad, men i Mord af anden Grad.

Han blev bragt tilbage fra Lincoln i Mandags Eftermiddags for at staa i Anledning til at afgive nævnte Erklæring. Dommer Sutton lod ham paa Forhaand forstaa, at han vilde blive dømt til livsvarigt Fængsel, og om han ønskede at gennemgaa Forhør, vilde det blive ham tilføjet; men den unge Mand erklærede sig tilfreds med Dommen. Der er noget interessant ved, hvad han saa videre sagde. Han erklærede, som sin Hensigt at blive en eksempelvis frøglig og gøre sig populær hos Fængslets Forstander og dets Funktionærer for saa at blive benaadede ved Enden af de 10 Aar. Til sin Advokat W. J. Thomass sagde han:

„Det er Drik og Danshallerne, der har bragt mig hertil. Ikke desto mindre, jeg protesterede imod Strikning, og efter at jeg har tjent i omkring 10 Aar, ønsker jeg, De skal give Guvernøren dette og fikre min Benaadning.“

Angus fortæller samme Aften tilbage til Statsfængslet. Han smilte lettet over, at hans Sag var bleven saa let afgjort.

Episode i Smootsagen.

Under Stridsforhøret af Prof. James H. Vinford, Præsident for Brigham Young College, i Smootsagen her først i Ugen spurgte Advokat Carlisle Professoren:

„Er De en Tilhænger af og tror De paa Læren om Mangegifte?“

Vidnet svarede, at selv om han var en Tilhænger af Læren, gift ikke dette saa vidt som til under de nuværende Omstændigheder at befordre Mangegifte.

„Det er ikke Svar paa mit Spørgsmaal,“ fortsatte Advokaten.

„Ja et sociologisk Synspunkt antager jeg, at Retten til Mangegifte vilde løse en hel Del nu bestaaende Samfundsvanstækligheder.“

„Det er ikke Svar paa mit Spørgsmaal,“ erklærede atter Advokat Carlisle. „Er De, eller er De ikke Tilhænger af Læren om Mangegifte?“

„Ja, jeg er,“ kom det noget sløende fra Vidnet.

Kanal mellem Østereen og det sorte Hav.

Amerikaneren Jackson, der opholder sig i St. Petersborg, har i H. K. B. overtaget Udarbejdelsen af foreløbige Planer for en Kanal mellem Sortehavet og Østereen. Naar Forarbejderne er færdige, vil der blive udført en Konturrence; hvis Jackson ikke faar Koncession paa Anlægget, afleverer Staten ham for 200,000 Rubler de af ham udarbejdede Planer.

Stor Skibsbrand.

Fra Newport, N. J., meldes i Tirsdags:

Hull River Linies store Hjuldamper „Plymouth“ brændte lige ned til Vandkanten; Fragtdamperen „City of Lowell“ blev slemt beskadiget og megen anden Slæde blev anrettet under en Jdebrand i Dag Morges.

Jagen Mennefter omkom, men treden Mand om Bord paa „Plymouth“ var i Livsfare paa Grund af den Hæst, i hvilken Tiden udbredte sig.

De to nævnte og tre mindre Dampbaade skulde alle undergaa den sædvanlige Oppudsning for Sommerferien, og Skuret paa Skibsbroen indeholdt som Følge deraf en Mængde Maling og andet Materiale.

Tiden udbrod paa „Plymouth“ ved To-Tiden i Nat. Vagtmanden, som saa Flammerne staa ud af Sænen i Agerinden af Skibet, vækkede hurtigt mulig de Mand, som sov om Bord. Da de tumlede ud af deres Kajer og søgte at naa hen til Trapperne, tom Flammerne allerede fejende imod dem, og saa af Mandene til Tid til at gribe deres Klæder.

Om nogle saa Minutter var hele Byens Brandstyre kommen til Stede; men „Plymouth“ var allerede da retningsløst fortabt. Damp- peren „City of Lowell“, som var kommen i Brand, blev slæbt ud i Sønnen, og Tiden blev sluttet af Befalningen paa Slæbebaaden.

„Plymouth“ var en Hjuldamper paa 2,280 Nettotons, bygget i Chester, Pa., i 1890. Den var 367 Fod lang og værdet til henved 1,000,000. Brandskaden anslås til det hele til 1,100,000.

Church Social-ulykke.

Det er en sørgelig Historie, fordi det passerede et en Stændsel for Kirken. Men det end straffes jo, naar det først til Lyset.

Fra Bluefield, W. Va. fortæller, at en Mand blev dræbt og fem færdige, to alvorligt, i et Slagsmaal ved en „social“ i den epistopale Methodistkirke i Coaldale i Tirsdags Aftes.

Tragedien var en Følge af en bitter Strid mellem Faktorer indenfor Menigheden om Opførelsen af en ny Kirkebygning.

En Præst udsat for Lynching.

Fra La Junta, Colo. berettes, at W. Gausey Connell, tidligere Præst ved den presbyterianiske Kirke i Lamar, og som holdtes i Bæretægtarrest, beskyldt for umoralst Opførelse, blev i Tirsdags hurtigt slæbt fra Lamar til La Junta for at afværge Lynching. Connell havde pludselig forladt Lamar for to Uger siden, men blev arresteret i Warshaw, Tex. og ført tilbage til Lamar. Flere Hundrede Mennefter fulgte Gaden ved hans Antomst, og de truede med at lynche ham, saa Politiet maatte fjerne ham. I et foreløbigt Forhør havde han tilføjet sin Skyld.

Sagen mod Oliekræften afsluttet.

Fra New York meldes i Onsdags: Vidnesforhøret i Missouris Sag mod Oliekræften blev afsluttet i Gaar, forsaavidt New York Stat angaar. Generaladvokat Hadley er rejst tilbage til Missouri for at genoptage Vidnesforhøret der. Naar saa hele Bevismaterialet foreligger vil han overbevise det til Missouris Højesteret og forlange Oliekræftens Licens inddraget.

En Erobrer.

James J. Hill pønser paa at gøre Indfald i Canada.

Omfattende Planer.

James J. Hill er født paa en Farm i den canadiske Provins Ontario og udbandrede derfra som Ungling til de forenede Stater. I St. Paul begyndte han som Jernbanearbejder, levede simpelt og uoplyste sin Fortjeneste. En Søndag havde han lagt sig saa meget til Bedste, at han kunde købe nogle billige Jernbaneattier. Det var Begyndelsen, og siden voksede han lidt efter lidt op til den Stormagt, han er bleven. Det er vel nu ikke farligt at sige, at „han har gjort det godt i Amerika“. Han er baade en Landmagt og en Sømagt, men dog synes han, lig Alexander, et hans Rige er for lidet. Et Telegram fra St. Paul ophjæper, at han til Sommeren vil vende til sit Hæderland Canada som Erobrer. Hans Great Northern Pacific-Bane strækker sig forbi den canadiske Grænse, og det ligger nær for den virelshynde Mand med de store Planer at sende Sidelinier derind. Han agter, heder det, at lægge en Øren fra sin hovedbane nordover fra Havre i Montana gennem Medicine Hat, Alberta, og til Provinsens Hovedstad Edmonton. Den skal blive 440 Mil lang, og fra den skal der udstydes Linier i Øst og Vest. Tidligere har han en Linie til Fernie, der naar op til Kuffelsterne i Crow's Nest Pass. En Linie mod Øst vil naa frem til Regina, som ligger 600 Mil borte. Fra Regina skal en Linie gaa mod Sydøst til Grænzen mellem Canada og de forenede Stater. Den kommer til at indtage en ledig Strækning midt imellem Soo og Canadian Pacific og skal forbindes med Great Northern i Nord Dakota. Man tror ogsaa, at Mr. Hill pønser paa at sende en Linie nordover fra Regina. I British Columbia bygges han ikke alene langs Grænsen, men ogsaa ud over til Kysten. Naar han der er kommen 2-300 Mil nordpaa, skal en Linie sendes over Klippebjergene op til Edmonton. Tilsammen vil alle disse Linier blive omkring 3,000 Mil.

Johnstown lider Brandskade.

I Jorgaars berettes fra Johnstown, Pa. om en Jdebrand, der truede med at anrette en Udelæggelse sig den, den store Ovefængsels anrettede i 1889. Saa slemt blev det ikke. Men en af Brandmands- lasset blev dræbt og flere alvorligt faarede ved faldende Mure, og Tallet i Penges Værdi anslås til \$1,000,000.

Tiden brod ud kl. 12.30 om Natten i Midten af Forretningstuartet. I Øbet af ca. tre Timer bredte den sig, uden Bøens 12 Brand- kompagnier var i Stand til at faa Bugt med den.

Hvorledes Tiden opstod, ved man ikke. Den brod først ud i en „wholesale“ Jentram-Forening.

Ohio forhøjer Licens til \$1000.

I et af de mest bevægede Møder, man har oplevet i Ohios Legisla- tur vedtog Statsensatet i Tirsdags Repræsentanthusets Forslag om at forhøje den aarlige Saloonstat fra \$350 til \$1000.

At Forslaget fejrede, det giver man dets Talsmands parlamenta- riske Digtelige Kreditter for. De til Forslaget sat under Debat og Afstemning, førend dets Modstandere rigtig var klar over, hvad der

gik for sig, og da der saa ved Ræneopraabet viste sig 18 Stemmer for og 18 imod, forandrede een af Senatorerne (Beatty), der ellers for var inde for \$600, sin Stemme. Han vilde hellere det end se Forslaget falde.

Afholdtsfolket raabte Hurrah og jublede i høje Toner over den vundne Sejr, og under denne almindelige Jubel forandrede 4 andre Senatorer deres Stemmer, saa Loven fik disse fire Stemmer flere, end den behøvede.

Saa snart Guvernøren har underkrevet Loven, træder den i Kraft. Gjærne af Bryggerier mener, at Beslutningen vil gøre det af med Halvdelen af Ohios ca. 6000 Salooner.

„Gamle Mand pusses ikke“

er den Hilsen mængen en værdig Mand erholder, naar han spørger efter Arbejde. Det er bitter Ord og beregnet paa at drive ud det lille Nød, der findes tilbage, naar Hjer- tet er bedrevet. De er ikke saa gamle, at de ikke kan arbejde, men kun unge Mand pusses, og det er Enden paa det. Hvad skal der blive af disse Mand, som er komne paa det sorte Bræt, som endnu er i Stand til at arbejde, og som er nødt til at tjene sit Brød? Det er et Samfundsproblem af største Betyd- lighed.

Det udkæder stærkt, hvor nød- vendigt det er for en ung Mand at lægge lidt til Side for sin Allder- dom. Ved streng Sparommelig- hed kan en Mand, om hans Helse er god, i de første 40 Aar af sit Liv lægge lidt Penge til Side. Men bliver han syg, forsvinder dette snart, og han faar atter pengeløs lige overfor den kolde Verden.

Hvor vigtigt er det da ikke, at han er forsigtig med sin Helse og uddræbe de udbrugte Stoffer, der har ophobet sig, saa vil Systemet holdes i Orden.

Blant Mediciner af denne Slags findes der sandsynligvis ingen, der har været anvendt med saadant Held og har bundet suadan Indest som Dr. Peter's Kurio. Den er ikke en Uotekermiddic, men læses til Forbrugerne direkte af Fabrikkerne. Dr. Peter's Pharmacy & Sons Co., 112-118 So. Hohre Ave., Chicago, Ill.

Til Abonnenter.

Læg Mærke til Karstallet paa Adresselappen. Det viser om det er betalt for Bladet. Ved at gaa over vor Abonnentsliste finder vi at der er en Del som er meget glemsomme med at betale deres Kontingent. Vi har mange Penge tilgode for vor Blade, der skal indkræves. Vi har bestemt, at vi maa have vort Tilgodehavende indskrævet paa en eller anden Maade. De, som har været efterladne maa finde sig i vor Fremgangsmaade, dersom de ikke betaler snart. Efter den 1. April staaer vi ingen; da begynder vi et systematisk indkrævnings Arbejde og sender ikke før vi har faaet alt vi har tilgode.

Det gælder baade for Bøger og Blade.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Paul Petersen,
Bestyrer.

Kul-Konferensen slutter

En Kamp-Kulstrife synes uundgaaelig.

Mellem 300 og 400,000 Minearbejdere vil nedlægge Redstaberne paa Mandag.

Der har været Spænding i Landet de sidste Dage angaaende hvad Konferensen i Indianapolis vilde resultere i. Udgifterne har forresten aldrig været lyse. Det eneste Uspunkt i Forhandlingen har været J. L. Robbins' Holdning, som vi berettede om sidst. De andre Ejere har været ubøjeelig stivnaktede hele Tiden. I Gaar løste man, at der af Ejernes Repræsentanter var indbragt Forslag for Jaleskonferensen om, at den nuværende Lønningsskala skulde gælde endnu i to Aar. Men Arbejdernes Repræsentanter forkastede det straks. Disse havde givet saa meget efter, at de havde famlet sig om Genindførelsen af Lønningsskalaen for 1903, hvilken vilde give Arbejdernes en Lønforhøjelse af 5.55 pct. Mr. J. L. Robbins, den store Kule- fra Pittsburg, oplog nu Arbejdernes Forslag om at genindføre Lønningsskalaen fra 1903, og lagde til, at den skulde gælde for to Aar. Mr. Mitchell sekunderede Robbins' Forslag ved den Forudsætning, at det blev godkendt af de forenede Grube- arbejderes Konvention. I sin Tale for Forslaget sagde Robbins bl. a., følgende rettet til de andre Grube- arbejder:

„Jeg tror, vi faar overfor en stor Krise. Der vil i den industri- elle Virksomhed indtræde en Stands- ning, som vil skabe uendelig megen Nød og Glendighed i Milio- ner Mennefters Hjem og give den Bestand, der nu raader i vort Land, et alvorligt Knæk. Med saadanne Udgifter for Uje kan jeg ikke forstaa, at I kan vedblive at holde det Standpunkt, I faar paa.“

Jeg tillader mig at tro, at Ved- tagelsen af mit Forslag vilde fore- bygge megen Strid, Blodudgydelse, Sult, Dyrer — ikke at tale om Pengetab. . . . Jeg henholder til eder, mine Herrer Arbejdsgivere, at I opgiver eders Standpunkt — af foretningsmæssige Hensyn saa vel som af Hensyn til Fædrelandet og Menneftet. Jeg haaber, I vil forandre eders Standpunkt og vise Verden, at vi er store nok til, naar vi har begaaet en Fejl, da at ind- rømme det. Derfor nogen vil bebrejde mig, at jeg har forandre- min Mening, saa vil jeg svare, at det vil jeg gøre saa ofte, som jeg kan, at jeg har taget fejl.“

Wibere, færre til Grubearbej- derne: „Jeg ønsker i det organise- rede Arbejdes Interese at I skal rejle eder faaledes, at der ikke kan være Grund til at kritisere eders Handling. Jeg ønsker I skal beholde den reiserdige Stilling, I har indtaget, og blive enige om en Lønningsskala med de Grubebej- er enhver Stat som er villig til at indgaa saa den. Træved vil I vedde eders Oranifaktor forebygg- megen Ulykke og skaffe uafstigel- ligt mange, som vil arbejde. Det er eders Pligt overfor dets Land og overfor dets Præsiden, naa hviz Annodning vi fanlet s r“

Ja, det saa jo nok saa haabefuldt ud. Men til Morgen i Dag beret- tes der, at Konferensen er endelig sluttet, uden at Parterne er bleven enige om nogen Lønningsskala.

Endnu maa meddeles, at Grube- ejerne i Gaar efter Konferensen's Slutning blev enige om at opfordre Præsident Roosevelt til at udnævne en Komite, som skal undersøge alle Forhold, der kan have Indflydelse paa Lønningsskalaen og rapportere til Præsidenten.